

Ümitvar Olalım, Güzel Gelişmeler de Var!

Akaryakıt fiyatlarındaki anormal yükselişten dolayı, işime yakın sayılan evimden yürüyerek gidip gelmeye başladım. Bugünlerde kontağı çevirdiğimizde ve gaza bastığımızda oluşan yanma ve patlamayı, motordan önce cüzdanımızda ve cebimizde hissediyoruz çünkü!

Açık havada yürürken çevreyi ve insanları gözlemlemeye çalışıyorum. Etrafında kimse olmadığı halde yürürken, ağızını ve burnunu maskeyle sıkıca kapatan, sağlıklı nefes alamadığı yüzünün renginden belli olan teslimiyetçi ve dibine kadar itaat etmeye kodlanmış insanlarımız var. Yanlış anlaşılmayacağımla bilsem, açık alandasın ve efor sarf ediyorsun, nefes alman lazım, aç şu yüzünü, diyesim geliyor.

Pandemi de olsa, felaket de yaşansa pek değişmeyen, kalabalıkta yürürken bile etrafına fosur fosur içtiği sigaranın pis dumanını dağıtarak, saygısızca ilerleyen umarsız tiplerimiz de var. Zehirli dumanlarından korunmak için sosyal mesafeyi en az ikiye katlamak gerekiyor. Duyarsızlıkları o kadar fazla ki, etrafındakilerin boğulur gibi olduğunu, yollarını değiştirdiğini, içlerinden buğz ederek kendilerine öfke ve nefretle baktığını bile fark etmiyorlar!

Bunlar kötü örneklerdi.

Gelgelelim, sayısı giderek artan hoşluklarla da karşılaşınca, insanın umutları tazeleniyor, küçük mutluluklarla hayatının lezzeti artıyor.

Hep Avrupa'dan örnekle anlatılan, yaya geçitlerinde arabaların saygılı ve kararlı duruşlarını da yaşamaya başladım. Yaya yoluna adım attığımı fark eden sürücünün, aracını durdurarak saygılı bir baş hareketiyle yol vermesi, ne kadar basit ama etkili bir jest mutluluğu veriyor, yaşayanlar bilir. Kanunen zorunlu zaten diyerek kestirip atmayalım. Yaya yolunda ezilen insan katillerinin, 3-5 yıl hapisle

kurtulabildiği bir ülkede yaşıyoruz. Sürücülerimiz bu kuralı daha yeni ciddiye alarak uymaya başladılar.

Yolda giderken köşe başlarında da nezaketle yayaya yol veren sürücülerini görünce ve yaşayınca ayrı mutlu oluyorum. Yaya geçidi olmasa da kibarlığını gösteren sürücülerimizi takdirle karşılamalıyız.

Yağışlı havalarda veya suyla dolu çukurların yanından geçerken yayaların yaşadığı gerilim ve pis suyla ıslanma endişesi korku filmlerinden aşağı değildir. Bunu hisseden sürücülerin uhulet ve suhuletle yol alması, yayanın kaçabileceği fırsatı vermesi, mümkünse çukurun etrafından geçmesi insanlığındandır. Kaba saba ve saygısız insanlar ise, araç sürüşleriyle kendilerini çok uzaktan fark ettiriyorlar.

Bütün sadakalar parayla olmaz. İnsanlara yumuşak bir yaklaşım ve tebessümle konuşmak, zarar görme riski olan yaya, yaşlı, çocuk gibilerini kollamak, hayatı kolaylaştıran jest ve güzellikler sergilemek de birer sadakadır. Yapanları belalardan korur, vicdanlarını rahatlatır. Yapılanları mutlu eder, muhatabına karşı sevgi ve saygısını artırır, hayır dualar ettirir.

Kendimce de yapmaya çalıştığım bu güzel davranışların, toplumda giderek yayıldığını fark etmekten çok mutlu oldum. İnsanımıza dair umutlarım tazelendi. Her zaman kötüyü eleştirmek de kötülüğün yayılmasına gizli bir vesiledir. Kötülükler zaten yayılmak için özel çabaya gerek duymazlar. Ama iyiliklerin artması için takdir ve teşvik gerekir. İyiliğin, saygının ve sevginin halkımız arasında daha da güçlenmesi lazım.

Eminim ki, bu yazıyı okuyan insafli sigara tiryakileri, sokaklarda başkasını rahatsız etmemek için daha dikkatli olmaya, araç sürücülerini de yayaların küçük jestlerle ne kadar mutlu olabileceğini öğrenince daha sık yapmaya gayret edecektir. Kötülüklerin azalmasında, iyiliklerin yayılmasında zerre kadar da olsa bir katkı olur ise, kendimi bahtiyar bir kul olarak Allah'ın rızasına daha yakın hissedeceğim. Bu güzellikleri yapmaya ve yaşatmaya değmez mi sevgili dostlar?